

A segesvári csata lefolyása

Bem tábornok serege 70 százalékban elszánt, de teljesen tapasztalatlan újoncokból állt. Ennek a vegyes seregnek a fő feladata 1849 nyarán az volt, hogy lekösse a Lüders vezette 10 ezres orosz haderőt, és ne engedje az Alföldre kijutni a támadókat. Bem ezt a feladatot csak úgy tudta végrehajtani, hogy csatát vállalt a túlerővel, mégpedig Segesvár környékén, 1849, július 31-én. A tábornok elsősorban abban bízott, hogy az oroszok érkezése előtt egyesülni tud majd Dobay József, Kemény Farkas és Stein Miksa vezette magyar alakulatokkal és így alig 6 ezres seregének létszámát 8 ezerre növelheti. Lüders azonban elvágta a segédhadakat Bem főerőitől, így Bemnek jóval kevesebb katonával kellett kiállni a csataterre. Ráadásul seregének egy részét az ütközet előtt kénytelen volt a Székelyföld védelmére küldeni, így mindössze 3 ezer magyar harcos nézett szembe az oroszok 10 ezer katonájával. **Az ellenség tehát háromszoros túlerőben volt.** A két sereg Segesvár és Héjjasfalva között – a várostól keletre – ütközött meg egymással, az Ördögpaták völgyében.

A maroknyi magyar sereg kezdetben létszámát meghazudtoló módon aratott sikereket, és a délelőtti ágyúzásban Szkarjatin tábornok állását is eltalálták. Lüders vezérkari tisztje a helyszínen halt meg. Bem rögtön a tüzérségi előkészítést követően több rohamot is elrendelt a Segesvári-erdőben kiépített orosz állások ellen. Sajnos azonban előbb Ivin altábornagy majd maga Lüders tábornok létszámfölényben lévő csapatai minduntalan visszaverték a magyar támadásokat. Közben a magyarok ágyúi meghibásodtak, így a tüzérségi támogatás is akadozott. **Bem ekkor nagy hibát követett el: rosszul mérte fel az orosz erők nagyságát és elhelyezkedését,** lebecsülve a segesvári erdőben és völgyben lévő orosz tartalékok nagyságát. Mindent egy lapra téve, a jobbszárnyon akart mindenáron áttörést illetve győzelmet kicsikarni, és ennek érdekében még a másik szárnytól is ide összpontosította katonáit. Ám számítása nem jött be: Lüders kozákokból álló dzsidás századai előbb a meggyengített magyar balszárnyat futamították meg – megsemmisítve több lőszeres szekeret is – majd a támadó magyar jobbszárnyat is megállították. **Végül délután 4 –kor a kozákok lovasrohama végleg eldöntötte a csatát. A magyar seregek délután 5 óra után összeroppantak a többszörös túlerővel szemben,** és pánikszerű menekülésbe kezdtek Fehértemplom irányában. Eközben sajnos hadianyaguk és ágyúik java része is az oroszok kezére került. **Az oroszok a menekülő magyarok után indultak, kegyetlen hajtóvadászatot folytatva.** Az este közeledtével, valamikor késődélután Bem tábornok egy mocsárba zuhant lováról és csak a sötétség beálltával tudták őt kimenekíteni a keresésére indult magyar honvédek.

A csata jelentősége

Bár a segesvári ütközet komoly vereség volt az erdélyi erők számára, Bem előrelátásának köszönhetően korántsem volt végzetes: a honvédseregek maradéka már augusztus 1-jén egyesült a kolozsvári és besztercei csapatokkal, és a hónap elején apróbb győzelmeket is elért az oroszok ellen. Az erdélyi hadszíntér sorsát az augusztus 6-án vívott nagyszebeni és nagycsúri ütközetek pecsételték meg, ahol a többszörös túlerőben harcoló cári és császári erők felmorzsozták Bem

seregének jelentős részét. Tekintve, hogy a következő napokban a főerők is döntő vereséget szenvedtek Temesvárnál – mely csatában egyébként Bem József ugyancsak részt vett –, elmondhatjuk, hogy **a lengyel tábornok a nehézségek és a kudarcok ellenére hősiesen teljesítette vállalt feladatát, ugyanis Lüders, az orosz célkitűzéssel ellentétben, nem tudott kijutni a magyarországi hadszíntérre.**

Forrás: http://tortenelemtanulas.blog.hu/2014/06/30/165_eve_volt_a_segesvari_csata